

Čovjek nije proizvod igre na sreću, kao što kaže nobelovac Jaques Monod, nego smo mi ciljano stvoreni sa točnom odredbom – k Isusu! Bez tog cilja je naš život promašen.

Isusovo stvaralačko djelo u Starom Zavjetu

Prije svega ćemo citirati dva teksta iz Staroga Zavjeta. Jedan stoji u Psalmu 45,7-8: **«Prijestolje je tvoje, Bože, u vijeke vjekova, i pravedno žezlo – žezlo je tvog kraljevstva! ... stoga Jahve, Bog tvoj, tebe pomaza uljem radosti kao nikog od tvojih drugova.»** Drugi tekst nalazimo u Psalmu 102,25-26: **«Bože moj, nemoj me uzeti u sredini dana mojih! U početku utemelji zemlju, i nebo je djelo ruku tvojih.»** Prvi dojam kod čitanja ovog teksta je da se ovdje radi o Bogu Ocu kao stvoritelju. Možda nas iznenađuje da se oba teksta citiraju u Novom Zavjetu u poslanici Hebrejima 1,8-10 i upotrebljavaju za Isusa: «za Sina naprotiv veli: **«Prijestolje tvoje, Bože, postoji vječno», i: «Žezlo je pravde žezlo tvoga kraljevskog dostojanstva. Ljubio si pravednost a mrzio bezakonje, zato te Bog, tvoj Bog, pomazao uljem radosti mimo tvoje drugove.»** I još: **«Ti si, Gospodine, u početku udario temelje zemlje, a nebesa su djelo ruku tvojih.»**

Kako je stvoritelj napravio svoja djela?

Ako pitamo kako je izvršeno stvaranje, onda nam Biblija otkriva stvoriteljeve metode:

- **kroz Božju riječ:** Psalm 33,6; Evanđelje po Ivanu 1,1-4
- **bez polaznog materijala:** Poslanica Hebrejima 11,3
- **kroz Božju snagu:** Jeremija 10,12
- **kroz Božju mudrost:** Psalm 104,24; Poslanica Kološanima 1,15-17
- **po Božjoj volji:** Postanak 1,26; Otkrivenje 4,11
- **kroz Božjeg Sina:** Evanđelje po Ivanu 1,1-4; Evanđelje po Ivanu 1,10; Poslanica Kološanima 1,15-17
- **po Isusovim osobitim obilježjima:** Evanđelje po Mateju 11,29; Evanđelje po Ivanu 10,11.

Ti faktori su bili djelotvorni u okviru šest dana stvaranja. Oni ne podliježu zbivanjima po prirodnim zakonima i stoga su razumljivi samo kroz vjeru. Današnji zakoni prirode uređuju

tokove u našem svijetu, ali oni nisu uzrok, nego tek rezultat stvaranja.

Što nam je dano u Isusu Kristu?

On je temelj na kojem možemo graditi naš život. Jedna Banka, koja daje kredite za gradnju propagira sljedećom reklamnom rečenicom: «Na ovom kamenju možete graditi. Mi za Isusa zaista možemo reći: «Na ovom temeljnom kamenu možete zidati» U Isusu ima sve svoj razlog: stvaranje, Biblija, vjera, spas, mir, nada, put k Ocu, cilj života.

Krist je nepomična čvrsta stijena (1. Poslanica Korinćanima 10,4), na kojoj se svi ljudskim umom smišljeni sistemi ruše. Kad Bog kaže: **«Uništiti ću mudrost mudrih»** (1. Poslanica Korinćanima 1,19), onda se to događa na stijeni Isusu. Raznim ideologijama, ateizmu i principima evolucije je ovdje kraj i raspadaju se. Također će se i svi oni koji tog «dizajnera», «stvoritelja» i «spasitelja» tako žestoko odbacuju morati tom Gospodinu u konačnici pokloniti (Poslanica Filipljanima 2,10).

Zašto je teorija evolucije tako opasna?

Ona ne samo da nam predočava pogrešan pogled na svijet, nego nas i dovodi u beznadno i očajno stanje, kao što ga je njemački pisac Jean Paul (1763-1825) u svom romanu «Siebenkaes» zgodno opisao: «Nema Boga ... ukočeno nijemo ništa! Hladna vječna nužda! Suludi slučaj... Kako je svatko tako sam u mrtvačkoj grobnici svemira!»

Evolucija tvrdi da može objasniti svijet bez stvoritelja. To je istovjetno ateističkom zavođenju ljudi. Po Isusovom svjedočenju sa ateističkim stavom završavamo u paklu: **«tko ne bude vjerovao, osudit će se.»** (Evanđelje po Marku 16,16). Neki pokušavaju objasniti evoluciju kao metodu koju Bog primjenjuje. Ali da je Bog stvarao kroz evoluciju onda:

- ne bi bilo prvog ljudskog para
- tada ne bi bilo ni grijeha, zato što je «agresija pokretni kotač, koji potiče evoluciju» (Joachim Illies)
- tada bi Bog koristio smrt kao sredstvo stvaranja
- tada bi otkupljenju kroz Isusa, koji se u usporedbi sa grešnim Adamom naziva i «posljednji Adam» (1. Poslanica Korinćanima 15,45), bio oduzet dokaz.

Te izjave dokazuju, da takozvana «teistička evolucija» dovodi temeljne postavke Biblije u pitanje i time je odbacuje. Zato nam samo preostaje da tu pogrešnu ideju odlučno odbacimo.

Misao od koje zastaje dah

Upoznali smo Isusa kao stvoritelja svega što postoji. On postoji oduvijek i kralj je nebeskog kraljevstva. Dana mu je sva vlast, nebeska i zemaljska (Evanđelje po Mateju 28,18). Čovjek na golgotskom križu i stvoritelj ovoga svijeta i života na zemlji je jedna te ista osoba! Od ove činjenice naprosto zastaje dah! On se radi bezgranične ljubavi prema nama dao razapeti i nije se branio, da bi se za nas mogla otvoriti vrata neba. Tko to odbacuje, gubi sve: **«kako ćemo izbjeći mi kazni ako zanemarimo takvo i toliko spasenje?»** (Poslanica Hebrejima 2,3). Tko ga prihvati kao svog spasitelja, dobiva sve: **«tko sluša moju riječ i vjeruje onomu koji me posla, ima vječni život. ... već je prešao iz smrti u život.»** (Evanđelje po Ivanu 5,24). Molite Gospodina Isusa za oprostjenje svih vaših grijeha, da bi mogli opstati na Božjem sudu i prihvatite ga kao vašeg osobnog stvoritelja i spasitelja i slijedite ga.

Direktor i profesor a. D.
Dr.-inž. Werner Gitt

Tko je stvoritelj?

Naslov originala: Wer ist der Schöpfer?
Internetska stranica autora: www.wernergitt.de
Prijevod sa njemačkog na hrvatski: R. Knežević
Slika na omotu: Elise Christian

Herausgeber und Copyright ©: DIE BRUDERHAND e.V.
Am Hofe 2, 29342 Wienhausen, Germany, Telefon: 05149/ 98 91-0, Fax: -19
E-Mail: bruderhand@bruderhand.de; Homepage: bruderhand.de
Nr. 934: Kroatisch / Croatian, 1st edition 2010

Werner Gitt

Tko je stvoritelj?

Svijet koji promatramo

Pogled u svijet živih bića nam pokazuje osmišljene koncepte na visokom stupnju razvoja: Sisavac **Kit** tako je opremljen da može roniti 3000 metara, a da kod izronjavanja ne umre od ronilačke bolesti. Djetlić može lupati snažnim udarcima u drvo, ali neće dobiti potres mozga.

Sam život u većini slučajeva ovisi o **potpunoj funkciji** organa (npr. srce, jetra, bubreg). Organi u razvoju ili napola razvijeni organi su bezvrijedni. Tko se ovdje poistovjećuje sa Darwinovim mislima mora znati slijedeće: Evolucija ne nudi odgovor što će biti sa organom kasnije, tijekom razvoja.

Mnoge **ptice selice** posjeduju autopilot koji ih, bez obzira na vremenske prilike i doba dana, sigurno dovodi do cilja. Troprsti zlatar leti sa Aljaske na Havaje da tamo prezimi. Potrebna energija od 70 grama masti za let od 4500 km jako je precizno izračunata, a 6,8 grama rezerve je predviđeno za slučaj vjetera iz suprotnog smjera.

Indijska lađica (Nautilus pompilius) živi na vanjskom rubu namotane vapnene ljuške, čiji je nutarnji prostor podijeljen u komore. One se, ovisno o trenutačnoj dubini ronjenja, pune plinom, tako da je uvijek ostvareno stanje lebdenja. Naše moderne podmornice u usporedbi s tim izgledaju nezgrapno i nespretno. Te se životinje obično nalaze na dubini od oko 400 metara, a po noći se dižu čak i na dubinu od 100 metara.

Nekoliko **mikroskopski malih bakterija** imaju ugrađene elektromotore na protonski pogon, koji im omogućuju da se kreću naprijed i nazad. Na tako nezamislivo malom prostoru, od doslovno samo šest milijarditih dijelova kubičnog

milimetra, Koli bakterija raspolaže sa čak šest takvih motora, svojom elektranom za proizvodnju struje, kompjuterskim sustavom i znatnim broj kemijskih tvornica.

Živa stanica je za desetke potencija kompliciranija i genijalnije oblikovana od svih strojeva koje je ljudska ruka napravila. U njoj se istovremeno odvijaju tisuće reguliranih i vremenski usklađenih kemijskih procesa.

U **DNK-molekulama** žive stanice nalazimo najveću poznatu gustoću informacije na jednom prostoru. Koliko bi se knjiga džepnog formata s takvom tehnikom pohrane podataka moglo smjestiti na prostor veličine vrha igle, kada bi se on sastojao samo od DNK-materijala? To bi bilo 15 bilijuna primjeraka! Naslagane jedna na drugu dosegle bi visinu od 200 milijuna kilometara što odgovara udaljenosti zemlja-mjesec (= 384 000 km) više od 500 puta.

U našem svemiru se nalazi otprilike **10²⁵ zvijezda (= jedinica sa 25 nula)**. Nijedan ljudski život ne bi bio dovoljan da ih se izbroji. Kada bi za brojanje koristili jedno jako brzo računalo, koje u sekundi vrši deset milijardi računskih operacija, trebao bi za to 30 milijuna godina.

Osvrćući se na samo tih nekoliko primjera, svakom se čovjeku koji uključi zdravi razum postavlja pitanje o podrijetlu svih tih genijalnih koncepata (planova). Evolucija, koju zastupaju mnogi suvremenici, nije prikladan odgovor zato što ona sve svodi isključivo na područje materije - također i neizmjerne informacije u stanicama, dušu i svijest. Prirodni zakoni informacije kažu da informacija nije nešto materijalno, i zato je ona uvijek ovisna o inteligentnom izvoru, znači o tvorcu koji ima volju. U djelima stvaranja se odražava upravo takva silna i moćna **Inteligencija i mudrost**. Zbog djela stvaranja se nameće zaključak o postojanju jednog kreativnog stvoritelja. Postavlja se pitanje:

Gdje možemo naći pouzdan odgovor?

U okviru prirodne znanosti je stvarnost prostora i vremena koje nas okružuje moguće ispitati samo različitim metodama mjerenja i prosuđivanja. Samo ono «što» je stvoreno se može obrađivati, ali ne i «otkuda» potiče. Odgovor na ovo drugo pitanje leži izvan svih ljudskih napora i može ga dati samo sam stvoritelj. Ali gdje se objavio stvoritelj? U Bibliji, kuranu ili u nekoj drugoj povijesnoj knjizi? Te mnoge religije

ne mogu biti sve istinite upravo zato što su proturječne. Ili su sve pogrešne ili samo jedna može biti istinita. Važno mjerilo za ispitivanje istinitosti su ispunjena proročanstva. Biblija je jedina knjiga u kojoj su dokazano ispunjena 3268 proročanstva. Takvu vjerodostojnost ne posjeduje niti jedna druga knjiga na svijetu. Biblija se ističe kao jedinstvena u usporedbi sa svim što je ikad napisano. Zato smatram da je Biblija, Božja riječ, upućena nama ljudima. Biblija nam već u prvom stihu daje odgovor na pitanje o stvoritelju: **«U početku stvori Bog nebo i zemlju.»** To jako dobro odgovara gore navedenom zahtjevu o dokazu nekog inteligentnog izvora.

Tko je taj stvoritelj?

Bog je postojao prije svega. On je djelovao još prije nego što su postojali prostor, vrijeme i materija. Kada se ta prva rečenica promatra zasebno, stječe se dojam kako je Bog otac jedini stvoritelj. Presudna uputa, da on nije jedini koji je stvarao, proizlazi već iz samog izvješća o stvaranju: I reče Bog: **«Načinimo čovjeka»** (Postanak 1,26). I Duh Sveti je učestvovao u tome, a njegovo sudjelovanje se može zaključiti iz drugog stiha izvješća o stvaranju: **«... i Duh Božji lebdio je nad vodama.»** Biblija nam ne kazuje sve odjednom; ona nas često informira korak po korak. U Novom Zavjetu se pitanje «Tko?» točnije obrazlaže. Tako je po prvoj poslanici Korinćanima 8,6 Isus Krist značajno uključen u djelo stvaranja: **«mi nemamo nego jednoga Boga, Oca, od koga sve dolazi i za koga postojimo, i jednoga Gospodina, Isusa Krista, po komu postoji sve i po komu postojimo također i mi.»**

Hebrejska riječ «Elohim» u knjizi postanka 1,1 predstavlja množinu za Boga Stvoritelja. Djelo stvaranja si možemo slikovito predočiti na jednom svakodnevnom događaju: Mi se, kao obitelj vozimo autom k prijateljima. Kada se približava vrijeme povratka, onda ja, kao otac obitelji, kažem: «Hajde da sada idemo kući.» Iako ja ovdje govorim u množini, to ipak znači: Samo jedno će sjediti za volanom i zaista voziti. Ostatak obitelji isto sjedi u autu, znači vozi se, premda samo vozač pokreće volan i stišće papučice.

Kroz ovu jednostavnu sliku možemo steći predodžbu koju nam Biblija daje o izvršitelju stvaranja. Bog je kroz Isusa Krista stvorio svijet. To je u poslanici Hebrejima 1,2 jasno formulirano. Početak Evanđelja po Ivanu također jasno dokazuje da sve što postoji ima uporište u Isusu: **«Sve je po njoj (= kroz riječ = kroz Isusa) postalo i ništa što je postalo nije bez nje postalo»** (Evanđelje po Ivanu 1,3).

Isus Krist je Stvoritelj

O Isusovoj uključenosti u stvaranje čitamo dalje u poslanici Kološanima 1,16-17: **«jer je u njemu (= u Isusu Kristu) sve stvoreno – sve na nebu i na zemlji; vidljivo i nevidljivo, bilo prijestolja, bilo gospodstva, bilo poglavarstva, bilo vlasti; sve je stvoreno po njemu i za njega. On je prije svega, i sve se u njemu drži u redu.»** U vidljivom, materijalnom svijetu ne postoji ništa što nije stvoreno kroz Isusa. Ovo se odnosi i na ogromni svemir sa nebrojenim milijunima galaksija kao i najsitniji detalji procesa rada žive stanice ili strukturna građa atoma. Isus nije samo začetnik cjelokupnog mikro- i makrokozmosa; on ima i najvišu vlast.

Povrh toga je također i ono za nas nevidljivo napravljeno kroz Isusa. On je oživio nebo sa nebrojenim stvorenjima, koje Biblija naziva anđelima. Kao što je sve u Božjem stvaranju raznoliko a ujedno uređeno, tako se to odnosi i na nevidljivi svijet, kako pokazuju i izrazi prijestolja, gospodstva, poglavarstva i sile.

Isus nije samo stvoritelj, nego i onaj koji taj svijet održava. Sve ima svoje postojanje u njemu. Svijet nije nakon njegovog stvaranja bio prepušten samom sebi, nego ga On, kroz svoju riječ koja je puna snage, nosi i održava. Tako se mi ne trebamo plašiti neke svemirske katastrofe kroz sudar zvijezda ili izgorjevanja i ohlađenja sunca. Isus će održati svijet do njegovog ponovnog dolaska.